

NOC SZYBKO W CHICAGO.

STULECIE POSTĘPU UCZCZONE PIJACKIM SZALEM.

NOWY JORK, 5.11. W Chicago odbyło się uroczyste zamknięcie wspaniałego wystawo-otwarcia w roku otwartym, w dniu 1. listopada (Stulecie postępu), w setną rocznicę założenia miasta Chicago.

W ostatnim dniu wystawy odwiedziło ją przeszło 500 tysięcy ludzi. Szeregami powodem cieszyły się liczne bary i pawilony rozrywkowe. Około północy, gdy liczne patroli policyjne nakładali tłum zwiedzających do opuszczenia terenów wystawy, goście wystawo-otwarcia skupiali się w tyśmienne gromady, zaczęli przemocą walczyć się do hal wystawowych. Krzyżując w niebogatych, niemal wyjątkowo przelężających się olbrzymiego parku, okalającego teren wystawy, loty są ogarnęły tłumy, które zaczęły dopuścić się wprost wandalickich wykrzeszeń.

Tym razem w ich zbitych gromadach za rozmiar hale wystawowe, demolowali ściebie zbuczonei powity i szeregami ich zahierał sobie na pomnik, Na o-bardzożnych tłum „pamiątkami” napadali inni i wydzielili im zdobycz bez pardonu. Ta i ówde przychodziło na tem że do krwawych bójek. Szkoły wyprzedzo-cho do wielu milionów dolarów.

Dzikiu stony na terenie wystawowym zmoczyły się jeszcze podług. Tysiący ludzi świdraczy w lokalach kawamiar-nych i restauracyjnych, zaczęło piodnora-żać zapasy alkoholu i wypijać je bez opamiętania. Gromady pijanych męż-czyzn, kobiet i dzieci, wydając dzikie ok-łozki, snuły się po alejach parku, roz-bijali latarnie, łamali krzesła, lawki i słoty, rzucali szeregami ich do stawów, które zbitok park wystawowy. Śetki rozżuczone dziki łobizmy spadły do pawilonów kwiatowych i grabiły je, za-berając najwspanialsze okazy roślin i

kawiatów, w których niedługo przedsta-wiły wartość 500 000 dolarów.

Żołnierstwa godny obraz przedstawia-ły również teatry na terenie wystawo-wym. Rozszalały tłum rzucił się na fan-tery, rozdzielając kulisy i niszczył urzą-dzenia teatralne.

Ważędno można było oglądać pijane kobiety i mężczyzn, żyjących nieprzy-tomnie na ziemi. Z największą trudno-ścią udało się podjąć dopiero nad teren

zawprowadzić spokój i porządek na tera-nie wystawy.

Finansowy wynik światowej wystawy w Chicago jest bardzo pokazywy. 48 mi-lijonów odwiedzających wystawę wyda-ło na jej terenie 60.000.000 dolarów. W samym mieście, podczas trwania wysta-wy, obrót pieniężny doszedł do 100 mi-lijonów dolarów. Po zakończeniu wystaw-ki w Chicago 20.000 ludzi pozostało bez

EKSMITOWANY LOKATOR

zamordował właściciela domu.

KATOWICE, 5.11. (PAP). Dziś około godz. 10 rano w czasie przeprowadzania eksmisji mieszkancom z mieszkania Norkowa 41 w Katowicach przy ul. Mariackiej, Tytuł 9, b. przez lokatora, którego nazwisko nie chcemy podać, doszło do pomiędzy właścicielem nieruchomości Czymo-nem Krakowiczem, kupcem, zamieszka-lym w Katowicach przy ul. Mysłowskiej 15, a eksmitowanym lokatorem i jego żoną do sporej kłótni w lokalu dokonanej eksmi-

sji. W czasie kłótni FINDER pchnął wła-ściciela domu nożem wżółtych w okro-śnięcie serce, wskazał okrop. Krakowicz padł nieprzytomny na podłogę. Głęboko-kanego odwieziono do szpitala, gdzie wkrótce został zmarł. Zabójcą Nochem FINDER zbiegł, jednak został przez poli-cję ujęty i osadzony w więzieniu. Rów-nocześnie przyznawano Ewie Flindorow-ka zarzutem służbiużacji w zabój-ctwie.

Na dachu taksówki.

Jak sfilmowano zamach marsylski.

Jeden z angielskich fotorafów-repor-terów, opiewa w „Narodowym” swo-je wrażenie, jako nacowny świadek środka marsylskiego, którego udało się wzię-ć na filmie setnie morzu i wydać je do druku w redakcji „The Times”.

W Marsylii niema państwowych telegra-fofów do przysyłania fotografii. Istnieją tylko prywatne urzędy, ale te tu na kil-ka dni naprzód miały linie zamknięte i przez foto- reporterów innych państw i foto- reporterów marsylskich. Sytuacja była niepojemna, albowiem zdjęcia nie posyłane na one traciły wszelką wartość. Wreszcie panuje w tej dziedzinie szalony wyścig o pierwszeństwo. Zaliczono na to, żeby wiecezno wydawać pism paryskich miały już zdjęcie z ładowa-nia króla w Marsylii.

Na szczęście, jedna jeszcze linja do Belgradu była wolna. Polacyłem się z Belgradem i wydałem polecenie w na-szym oddziale aby przygotowane samo-letki, który miał przyleść na noc, natychmiast zawięz je do Wiednia. Z Wiednia samoloty miały przewieźć już wywołane klisze do Paryża i Londynu.

Zaliczyłem przygotowania technicz-ne, udaliśmy się na zarzewowanie miej-sc. Wyjąłmśmy taksówkę, którą wsta-łowiliśmy w wyłoty bocznej uliczki, a na dachu taksówki stałmym w trójce, z apar-atami, gotowi już do pracy.

Wreszcie o godzinie 4-jej wzlatł szpa-lerowy przelężał szmar „Król wylada-wał”. Mssa ludzka poruszyła się.

Wreszcie osiedli samolot, a kłó-ryn jechał król i Bishou. Draj kłó-ryn jechał po obu stronach wozu. Naole, w odległości kilku metrów od nas, powsta-ło zamieszanie. Mój asystent skierował obiektyw w tę stronę, a kilku policjan-ty, opuścilo kłódn i pobiegło na miej-scę. Moment ten wykorzystali marzycyzi około lat 30. Przeważ kłódn policyj-ki podbiła w kierunku samochodu. Wskoz-żył na stopach samochodu 1. szereg strzelak.

Wszystko rozstrzało się Mysławczem. My staliśmy w urzędzie na dachu naszej taksówki i kręplimym korami, niewie-dzując na témie wszystkie szczegóły ok-ropności, które się przed nami rozgry-wały. Nie wolno się nam jednak było de-nerwować. Stałmym tuż, albowiem tak-każal nam nasz zwolnik i, przykro mi, że nie miał, ale przed nami oczyma roz-grywała się scenalajka. Ta scenalajka, która się czeka niestru długie lata. Dia-nes pozostało jedno: trzymać nerwy na wodzy i... pracować.

Gdy wreszcie ciężko zamnego klisze, nieprzytomnego odwieziono z miejsca zbrodni, zbezczeszczonej z dachu wprost do wnętrza taksówki „Do hotelu... W przebiegu dziesięci minut jedna część ta-

smu była już rozwinięta i utrwalona. Teraz należało spiszyć się do zdjęcia do fotograficznego. W urzędzie pełnia było po-tygi i uwieczniono, którzy pomysłami zaczęli się z Paryżem, składali menukta, odbierali kłóznki i instrukcje.

Moje koleżki, którzy na kilka dni przed-tem zamówili sobie linie nie miał wid-kić postępie, gdyż nie mogli dostać po-łączenia wskutek nawalonych rozmiarów dowodów. Podczas gdy nadawano urze-dzia iskrowe do Belgradu, miał asystent typozemny wywołał dźwięk dzwoni-które mi co chwila przypo-życzył łoty hote-lowy. Wreszcie nadaniem wyszła do-życia do Belgradu, ze spokojem w da-ży, albowiem po kilku godzinach, klisze znajdowały się już w samolotach i kłes-ly do Paryża i Londynu...

Otwarcie autostrady

W BESKIDACH ŚLĄSKICH.

W miejscowości Kłomazyńcu Ustroń odbyło się w niedziele otwarcie drugiej zjazdów w Beskidach Śląskich autostrady, prowadzącej z miejscowości Polana nad Wisłą przez Jasnowice na Równice. Dła-żenie nowej autostrady wynosi około 7 km.

W związku z otwarciem nowej auto-stryady odbył się zjazd gminarzy z so-łuchowód na Równice, w którym wy-koło udział około 100 maszyn. Drużnie tej-ż maszyn podjechało na Równice po de-klamacji otwarcia autostrady.

Entuzjazm braci Adamowiczów

DLA KRAJU.

Na okrecie „Kościuszki” przybyli do Nowego Jorku zwycięzcy Atlan-tyku — bracia Adamowicze.

Wychodzący w Buffalo „Dziennik dla Wszystkich” pisze, że ze wzrusze-niem opowiadają oni o przyjeździe, jak-że zgoliwiali inni rodacy w Ojczy-żynie. We wszystkich miastach przy-jeżdżano ich nadzwyczaj serdecznie.

Tej pisze dziennik: „Bohaterem Bra-cia nie było sławne i zwycięzcy lecieli do Polski nad oceanem, ale dla za-spokojenia głębszego instynktu przy-ślości, cięższe są mniei może zdoby-ć sława, niż okucaniem przez Polak-ów najgłębszym zrozumieniem ich in-ten-tycy synowskich”.

GIEŁDA

PIENIĘDZA.

Dewizy: Belgja 127,90, Głafak 172,92, Ho-landja 378,25, Londyn 26,43, Nowy Jork 32,97,32, Paryż 135,00, Paryż 34,90,50, Paga 22,15, Sztokholm 16,90, Sztokholm 77,80, Włochy 45,36, Włochy 212,90.

Papury procentowa: 3 proc. pod bido 119,50, 4 proc. pod bido 119,50, 5 proc. pod bido 119,50, 6 proc. pod bido 119,50, 7 proc. pod bido 119,50, 8 proc. pod bido 119,50, 9 proc. pod bido 119,50, 10 proc. pod bido 119,50.

Akcje: Bank Polski 96,00-94,50-94,75, Wę-grzy 12,75-12,50, Litwa 10,60, Sława 10,60, Sława 10,60, Sława 10,60.

Dla Polonii kanadyjskiej

OLA P. PREZYDENTA RZPIETEJ.

Z okazji utworzenia Światowego Związku Polaków z zagranicy w wstę-piu br. Polonia kanadyjska ofiaro-wała w darze p. Prezydentowi Rze-zyzypolitej, Janemcem Mościckiemu, 4 bizony z kanadyjskich Parków Narodowych. Bizony te odejda z por-tu Halifax 10. bm. okrętem linji Gdynia — Ameryka „Kościuszki”. W Gdyni bizony zostaną przyjęte przez naczelny dyrektor lasów państwo-wych i umieszczone w specjalnym zwierzyńcu w nadleśnictwie Smardzew-icze, w odległości 9 km. od Spały.

Aktem wręczenia daru wraz z od-powiednim adresem Polonii kanadyj-skiej zajmuje się Światowy Związek Polaków z zagranicy w porozumieniu z kancelarją cywilną p. Prezydenta Rzeczyzypolitej.

ANASTAZJA DREWNOWSKA

Czarna godzina

Powieść.

— Co panna Zosia tak postumiła? — zapy-tał, nachylając się jej do ucha. — Ej, domyślam się, pewnie coś z serdużkiem... Nie odpowiedziała.

— Czy to ten ładny chłopiec zagnęździł się w serdużkiem? Widzę, że spogąda na mnie jak wilk.

— Ech, pana to się tylko żarty trzymają! — Odsunęła się z krzesła. — Nie lubię mieć się kto tak przygląda. Nie jestem żaden dziwnak.

Przyglądał się, bo panna Zosia ładna dziewczyna. Widzę, że to prawda, co mi mówili.

Dziewczyna spomnęła na kolor włosów, a Witko-czekak poruszył się gróźnie na swoim stołku.

— Ten ładny chłopiec gotów mnie zabić — miał się poeta. — Niech panna Zosia...

Zosia zerwała się i uciekła do kuchni. Była dotknięta tonem Alwiczka, który traktował ją wy-rażnie pobliżewi, a przyjętem poufale. Niewiele przestawała z Alwiczem, lecz jego towarzysystwo zdobyło już obłudę w nie wyższe wymagania. Swoją miał prawo traktować ją nawet na „ty” ale nie „pan”. To było zupełnie co innego, Zosia, choć nie potrafiłaaby oddać swoich uczuć słowami, zdawa-ła sobie sprawę z tej różnicy barważ jamo.

W dodatku czuła się mocno nieszcześliwa. Alwicz pokazywał się bardzo rzadko. Od sceny w ogródku zaprzął tylko raz i to na krótko. Nie widziała go już blisko dwa tygodnie. Nie miała do niego żadnych pretensyj. Przez myślenie już to przeszło. Ale było jej ciężko i smutno. Dziś wyglądała od rana. Miała przeziębienie, że przyjdzie i nie przyszła. Pewnie miał przyjść i zamiast niego przyszedł tego drugiego.

Postanowiła przeczechać w kuchni, dopóki przykrzy gość nie odejdzie. Ustąpiła w kącie na lawce i wzięła się do łuskania fasoli. Po chwili zjawił się Franek i usiadł obok niej.

W bawialni dojadano wiecezery. Panował na-stry przynizmu, wywołanego obecnością „pana”. Amadusz miał te wale, że nie umiał być z ludźmi swobodny. Zawsze, czy znajdował się wśród wy-ższych czy niższych niż siebie, czuł potrzebę pa-tryzche przypodobania się. Nigdy nie wystąpił z własnym zdaniem. Zawsze pokłaniał.

Październik prawie się nie odzwalał. Pierwszy skończył jeść, wstał, zdjął z szafy futerał ze skrzypkami i zaczął grać. Snać się naczepił. Był na-prawdę widoczem z hożej laski. Grał z wielkiem uczniem, zapamiętując się w muzyce na amen. Pamięć do melodji miał nistychczam. Raz usły-szawemy, nie zapomnieli. Mógł grać całemi godzinami, nie powstrzymując się.

W kuchni Zosia mówiła: — Ojcu coś dolega. Jak tak gra, to znak, że ma coś na sercu... — Pownie te podatkii — zauważał owozielnie Franek.

— Może i podatkii.

W bawialni rozmawiano szepceniem. Amadusz wahał się, czy odejść, czy jeszcze zostać. Spodzie-wał się, że Zosia wróci. Siedział w gronie kono-żek, które to szepotały między sobą, to próbowały go zagadywać. Słuchał się na rozmowność, rzekł: — Tak, tak, ciężkie czasy przytęży na gospo-darzy...

— Ano, panieście zjadły! — zgryźniala ironicz-nie mała babunia ze znanym zwyczajem i świadczy-ćami oczami. — Pufaczyszmy nie udało się im za-prowadzić, to gnębia podatkami.

— Żli ludzie przeszkadzają rządowi — zczepił się usprawiedliwiać. — Ale są i dobrzy.

— Jeno, że tych dobrych z latami nie wypra-żdzi. Widac się chowają! — posmiewała się ironicz-nie babunia.

— Żle jest na świecie — powtórzył wykręcone. — Ale, jak to się u was mówi? Pan Bóg nie wy-cylił, ale sprawiedliwy. Z panami też dziesiąt je. Też biedni...

— E! Krwik krukowi oka nie wykoło. Choć i zbiegnęta, to zawsze im się dużo zosnie. Chęba-łm ją zamać tej pańkiję ziosem...

— Macie na oczach przykład. Pan Alwicz też był... a teraz tronejąc jak prosty człowiek...

— Ano, sprawiedliwy. Ja go tam nie zabiją. Ja też nie zabiją. Chębałm wam tymk-że wskazać, że Macia ciąża, że wyświeckich, że Janekowo- Macie rację, że tak jest sprawiedliwie. Chrystus chce, żeby ludzie byli równi.

SYTUACJA GOSPODARCZA A ROBOTNICZY POLSCY WE FRANCJI.

Możemy mieć zrozumiałe obawy powołane z emigracji polskiej we Francji, należy przyjąć się bliżej sytuacji gospodarczej naszej aljantki. Kłeska bezrobocia nie oszczędziła i tego, mlekiem i miodem płynącego kraju. Wykazuje on jednak zadziwiającą odporność, która należy przypisać wielkie rozwinięciu w przemyśle i handlu i oszczędności. Oficjalnie zarejestrowanych jest 400.000 osób bez pracy, pobieraających zasiłki t. zw. „chomage”. W rzeczywistości jednak ilość osób, pozostających zarobków fabrycznych, kopalnianych czy ogólnohandlowych (salariés), sięga zapewne do jednego miliona.

Wielkość bezrobocia francuskiego czy włoskiego posiada własne domki, które albo odnajdują całkowicie lub w połowie. Ta własna kategoria robotników nie ma prawa do zasiłku z funduszu bezrobocia i siad wypływać nieścisłości urzędowej statystyki.

Dwasić część pozostałych przy wariancie pracy ma podobnie stawki płacy do ostatnich trzech lat (1000 zł miesięcznie, w celu zarobku poniżej 500). Jeżeli dodamy do tego drobne produkcje (pierwsze potrzeby) około 2 fr. 35 cent, do 2,85, niesłychanie drogie komorne (od 1.000 do 5.000 fr. rocznie), zamykamy z latwością rozgorzyczenie robotnika francuskiego. Rozgorzyczenie, jak łatwo zrzucić, może znaleźć ujście w „ofiarę”. Ofiara w tym wypadku została cudzoziemcy, a szczególnie robotnicy - Polacy.

LIPIA NAJMIENIEJSZEGO OPORU.

Elementy, idące po linii najmniejszego oporu, znalazły bardzo łatwo przychodne tego podłoża: bezrobocie, które pochłania miliony. Trzeba je więc usunąć. Usunąć bezrobocie to oznacza (np. według posła Roche) wypędzić cudzoziemców, a wtedy wszystkie znaki przerażenia, handel się odwróci, gdyż cudzoziemcy, wyczerpiwszy taborne pieniądze do swego kraju).

Tego rodzaju argumentacja musiła trafić do przekłonięcia przeciwników Francuzowi, zwłaszcza, że ilość wszystkich zatrudnionych cudzoziemców przekracza milion osób.

Wiedzą argumentację p. Rochego oraz dziesięć faktów, jak np. „Populaire” i „Liberte”, zwłaszcza wielkie pismo „Matin”, przytoczając mniemanie argumenty.

„Polska i Belgia — pisze „Matin” — niekiedy zastąpi w kopalni i na roli, jak niekiedy zastąpi Włocha w mularstwie i w piekarnictwie, budowlanych. Trzeba szukać innego wyjścia. Masowa wydalenie równałoby się barbarzyństwu. Nie ma — Francuzi pozwolili sobie się mówić”.

Nie możemy potępiać w ezambul Francji za jej „samobronę”. Różnicę pomiędzy obiektem na stan gospodarczy wielkich okręgów przemysłowych, biorąc pod uwagę jedynie to, gdzie istnieje masowe skupiska polskiego wychodźstwa.

GORNICZTWO.

Najpierw — węgiel. (St. Effienne деп. Loire), potem t. zw. Kraj (le pays noir), na który składają się dwa departamenty: Nord i Pas de Calais (Lille, Douai, Marles les Bains, Denain, Chapelle, Leforest, Liévin, t. d.), oto są centra, a następnie z nich, jak np. Oxyelmont i Anignies — wieś polskie na zachodzie Eparcyi.

Spadek wytwórczości przemysłowej spowodował automatycznie spadek wykopu węgla. Jak dalece spadek w przemyśle węglowym spowodował się, niech świadczy fakt, że przez węgla i w czasie wojny Francuzi wykazywali deficyt w zapasach węgla w wewnętrznym, deficyt, sięgający wiele tysięcy ton. Wówczas import angielski był nieocenionym. Dziś — odwrotnie. Francja nie produkuje swego węgla. Bo ja na to

już nie stać, a brakuje jej jedynie wysoko wartościowego antracytu. Z powyższych zestawień widać, że w tym latwo, jak na ten uciążliwy 200.000 Polaków, bezpośrednio związanych z losami węgla francuskiego (200.000 łącznie z rodzinami i dziećmi, zamieszkałymi tylko w Nord i Pas de Calais — statystyka prefektury w Lille).

PRZEMYSŁE WŁÓKIENNICZY.

Przedzimy skłóci do przemysłu włókiennego. Przemysł włókienny reprezentują głównie miasta: Lille, Roubaix i Louvroing (Nord) oraz Lyon. Sytuacja w tym przemyśle przedstawia się gorzej jeszcze, niż w węglowym. Ciągłe strajki są tego najlepszym dowodem. Płace wabają się

między 2.40 fr. a 75 cent, za godzinę. Jest to najniższa kategoria siłówek. Jedni twierdzą, że klęska ciępią Polacy, Polacy, stanowiący najmniejszą część w tym zawodzie, dzieląc ten smutny los. Wielu z nich po strajku nie wraca do pracy, bo ograniczenia pracodawców nadają się przedzwyczajkiem w cudzoziemcy.

Podczas zeszłorocznego wieloletniogodniowego strajku, który wybuchł na le nowej aljantki klas emigracji polscy ciężarnicy nieopisują wprost podłe. Liczące ciępią groźne rozłoży się szybko. Ciępią nie poprawiła się obecnie. Nie należy więc dziwić się temu, że „Polacy z Francji często wracają biedniejsi, niż wyjeżdżali”.

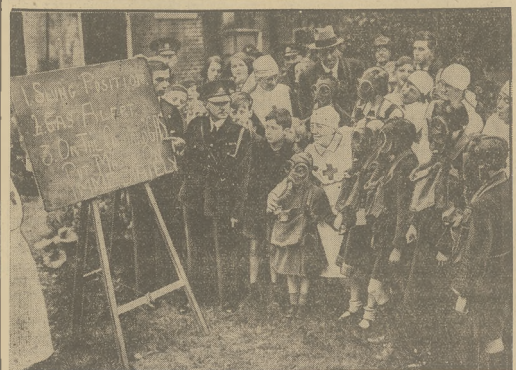
Gwałtowny spadek wydobycia węgla mówi równocześnie, że zastój dotknął przemysł metalurgiczny. La Cote Rouge, kopalnie w Alzacji i Lotaryngii, la Terriere aux Eaux, St. Clair de Honzone (Orne), kopalnie gipsu (Platre de Paris) w Chelles (Seine et Marne), Montfermeil i t. d. pastuszka.

SMUTNA PERSPEKTYWA.

Robotnik polski, bardzo ceniony przez pracodawców francuskich, musi ustąpić — nie dlatego, że żyży smutno tego pracodawca. (Francuzi sąj zmiłkownie wielką wydatność pracy polskiego młoda, czy kilofa), muszą jednak pozbyć się tego najlepszego elementu pod naciskiem żądań związków zawodowych francuskich. Opór pracodawcy oznacza dla włóki strajk lub zmieszanie maszyn. Lepszy więc desy ustąpić.

Federacja Górników Francuskich próbowała stanąć w obronie Polaków — kolegow. Ostatnie niebezpieczne wypadki w Leforest ostudziły ich chęci, a platna prasa („Populaire”, „Liberte” oraz skrajne nerodowe organy) lowi rby w mejnej wodzie, podając na zbliżające się mandaty. Demagogia francuska, jak zresztą każda, opiera się na frakcji. Jak na nie nie wyjdzie polska emigracja — chwilowo nie wiemy.

Zdzisław Karr-Jaworski.

Podobnie jak u nas, Czerwony Krzyż w Anglii prowadzi akcję organizowania społeczeństwa w obronie przeciwegawoj. Na ilustracji moment wykładu w szkole angielskiej.

Żydzi wśród chrześcijan. Głosy na tle procesu o „Protokoły Mędrców Syjonu”.

Przed trybunałem w Bernie odbył się niezamierzanie interesujący proces w sprawie autentyczności słynnych „Protokołów Mędrców Syjonu”. W charakterze oskarżyciela wystąpił przedstawiciel zwolnienki Izraelitów Szawajarskich do pomagając się konfiskaty powyższej broszury. Znanąa swawalków oskarżenia podlega tego procesu, o którym głosi w tej chwili w całej prasie społecznej się z nielowianizacją społeczeństwa szawajarskiego, czego wyrazem jest odczytanie procesu dla erudycyjniejszego zbadania materjału dowodowego oraz listów artykuły w pismach genewskich. Między innymi o ciekawym tym procesie pisze czołowy dziennik katolicki „Courier de Geneve”, to następująco:

„Żydzi twierdzą, że „Protokoły” sąły się w esekach antysemitów materiałem agitacyjnym który należy za wszelką cenę wyrwać i odebrać. W razie wyroku pomyślnego dla syjonistów żydzi nie wątpiąco zechcą ten fakt wykozystować, bo go rozgłoszą na cały świat; zaniucielu antysemityzmowi na świecie, iż opiera się na fałszach kulturnych. Dziwne są te linje żydowskie. Czy „Protokoły” okazały się autentycznymi, czy fałszem — o tem narazie jeszcze trybunał nie może definitywnie zdecydować — „kwestja żydowska” pozostanie nadal aktualna. Wszędzie, gdzie tylko są lub byli żydzi, istniał i istnieje także i antysemityzm... Stuzmie pisze znany autor żydowski, Bernard Lazare: „należy zatem zasadniczo przyczyną antysemityzmu doszukiwać się w samym narodzie Izraela, nie zaś w tych, którzy go zwabozili...”. Oczywiście — pisze dalej „Courier de Geneve” — fałk ten nie usprawiedliwia bynajmniej przestępstwa, lecz sam autor, cytowany dalej przez dziennik genewski, tak dalej pisze o żydostwie: „Żyd będzie dopóły antysemito-

Z DNIA

TAJEMNICZOŚĆ M. S. Z.

„Kurjer Poranny” stwierdza, że Min. S. Z. zapomniał ogłosić oficjalnie wwołania do ambaśadora Skiozji w Londynie i oficjalna nominacja hr. Edw. Ambalskiego na jego miejsce. O tych bowiem ważnych zmianach dowiedzieliśmy się dopiero z telegramu (I. P.A.T. z Londynu (I).

„Pomijając — pisze „Kurjer Poranny” — niemożliwość szeregów, że o doręczają rzędu wierszów, dostawiamy się że żródło angielskie — wolno zapytać czy ta spraga informowania wewnętrznego żydów decydujących wawoswskiego rzadnie jest niekiedy zbyt kosztowna? Oczywiście, ota sprawa polega niewątpliwie na nielozostaniu jednego urzadzika i nie przysięgnięciu jej nadawca przeszanego znaczenia. Lecz przy każdej dobrze byłoby zniknąć nieco nasilenie tajemniczości niektórych żatyżeh instytucji oficjalnych, zwłaszcza w sprawach natury szerezy jawnych”.

B. MINISTER JERZY ZDZIECHOWSKI.

P. Jerzy Zdziechowski, b. minister skarbu, skierował dnia 2-go listopada r. do p. senatora Joachima Bartoszewicza, prezesa zarządu głównego i rady naczelnej Stronnictwa Narodowego, jest w którym, zaznaczając że już od kilku lat usmał się od udziału w pracy władz Stronnictwa, zawiadania, iż obecnie powoliż postanowienie wyąpienia ze Stronnictwa Narodowego.

NASTĘPCA B. POSŁA IDZIKOWSKIEGO.

Wobec zwrócenia się mandatu przez pos. Edwarda Idzikowskiego, zamieszkanego w alfer łopkowskiej i usmiejętego z B.B. weździe do Sejmu jako nowa posłanka p. Natalia Grudzińska z listy warszawskiej B. B., literacka.

SAD KLUBU BB NAD SEN. TARGOWSKIM.

Onogąd wieczorem odbyło się posiedzenie prezydium klubu BB, na którym odczytano orzeczenie sądu klubowego, powołanego dla rozpatrzenia zarzutów, stawianych sen. Targowskiemu, jako b. członkowi zarządu zakładów żyrdardowskich. Sąd klubowy BB złożony z senatorów: Jany Polczyńskiego, Jundziła i pos. Czajny, doszedł do przekonania, że zarzuty te nie są słuszne.

Ponadto prezydium BB nowbił przyjął do tego klubu posła Fijał Łowickiego, który świeżo wystąpił z Stronnictwa Ludowego.

NA MARGINESIE.

Pochrono.

Wiadomość o zamordowaniu w Gofonogu 28-letniej wdowy Rozalii Smółkowej, matki trojga dzieci, przez jej kochanka Juszczyka, jedno z pism społecznych zająłowało: „Pochrono w Zagłębiu”, przypominając nam ponurą postać bohatera w „Wielkiej galonowej”.
Uprzymiotnił nam to też, że „Pochrono” pospolita dawniej nazwa mełczy, chydnie traktujących i pomniejszających siebie i kochanków, wysła obczem zupełnie niezmił z użycia. Zdaje się chwila, że nie oswoiliśmy się z pewnymi typani wstępnymi indywiduali i niejako unamianmy nazwywając ich wprost Pochronami.

Bez zdumienia i wstętu czytamy w niektórych organach prasy ogłoszenia matrymonialne, w których młody człowiek z całą bezceremonialnością obiecuje się ożenić nawet z bardzo starszą panną; panną, wdową, albo rozwódką (wymazanie objętości) pod warunkiem, że nam umożliwi użycie stętu, lub jakiegoś kosał szkodzenia jakiejś pracowni, a kończy się takimi insynuacjami zgroźnymi: „Dla wspólnego dobra”.

Taki jest w naszych czasach zawyżony początek brzydlivej kariery współczesnego Pochrona. Młody gąstek, walki i nieopu, wyprany z honoru i ambicji, sprzedaje swoją młodzieńczość napokąkę. Kobiety najczęściej w tymże woszeniu, że może choć za pośrednictwem żenety znaleźć szczęście, o którym marzyła od czasów pensjonarskich. Son się ziszczą, ale człowiek, który za opłacenie cennego oddaje swoje „serce”, napewno potem nie ma skrupułów i przy lada okazyj porusza żonę, albo stwarza jej piekło na ziemi. Dodajmy, że nie tylko w tym, że kobiety, są zgołnie za gatunek tak zwanej „nowej kobiety”, obecnej z życia uczynić przyjemną zabawę, nieograniczoną nadnemi władzadami moralności. Taki niepowinny stosunek do życia okazał się w praktyce bardzo niebezpieczny właśnie dla kobiety, które, wywołując się z tak zwanymi „wzrostem prędkości”, zdają się zaszywać łupem przepoitych kłopotów wydróżnowców, autenodów, choć tak się ich głośno nie nazywa. Ale czemuż, jak nie autenatemem jest to, gdy notoryczny prómnik etale jest na nuzemianiu kobiety, którą wyszukuje moralnie i materialnie.

Ponury dramat gołonki jak Bzdrowica, rozwłada najciężniejszą, beudna i ochłodną przyczynność, ażebyśmy zżim moralnych. Zerwanie najprzeświał hamuleców etycznych mści się w okrutny sposób na samych Pochronach i ich ofiarach i to byłoby zgodne z surowością sprawiedliwych praw Opatrności, ale, niestety, w naszych czasach pokolenie Pochronów etalo się nazabył już liczenie i jest kłeska społeczna, zagrażająca nam wprost niemierny ogólny.

Zwalanie wzdychi obcości, le dziejden młody człowiek zetłamuje się pod jego ciężarem, nie jest ani teocze pociecha, ani wyłomaczeniem ciemnych stron życia.

W tych warunkach czujność niezłazrzonego jeszcze amoralności społecznejswa powinna być wzmożona do granic najdalejszych i do najwyższego napięcia woli.

PROGRAM RADYOWY

WTOREK 5 LISTOPADA 1934 R.
6.45 Audycja poranna. 11.50 Koncert radiowy. 11.57 Sygnał czasu. 12.00 Hejnal. 12.05 Wiadomości meteorologiczne. 12.10 Koncert zespołu Fronta i Farszko. 12.40 Audycja odczytów i koncertów w gwarze śląskiej dyr. Stanisław Lięb. 12.45 D. koncert zespołu Fronta i Farszko. 12.50 Audycja odczytów i koncertów w gwarze śląskiej dyr. Stanisław Lięb. 12.55 Popularna muzyka wchodząca w wyk. orkiestry kameralnej Adolfa Herma. 16.45 Skryżanka PKO 17.00 Piosnki w wyk. B. Bęguński. 17.45 Audycja odczytów i koncertów w gwarze śląskiej dyr. Stanisław Lięb. 17.55 Muzyka lekka. 17.50 Skryżanka pocztowa techniczna. 18.30 Audycja odczytów i koncertów w gwarze śląskiej dyr. Stanisław Lięb. 18.35 Koncert kameralny w wyk. St. Mikuszewskiego — skrzypce, M. Mikuszew-

skiej — skrzypce, J. Hofmanna — fortepian. 18.45 Skład liryczny p. Stanisław Walkiewicz (portret) — wyl. Eugeniusz Popoff. 19.00 Rada Spółczny Związku Muzycznego — bas 19.50 Felieton aktualny. 19.30 Muzyka. 19.50 Wiadomości sportowe. 20.00 Muzyka lekka. Wykonawcy orkiestra P. R. pod dyr. Zdzisława Goźdźkiewicza i Tadeusza Żelazkowskiego — pianiski 20.55 „Jak pracujemy w Polsce”. 21.00 Koncert popularny. Wykonawcy: orkiestra symfoniczna P. R. pod dyr. Józefa Ozmińskiego i Zofia Adamowa — wiolonczela. 22.00 Koncert radiowy. 22.15 Muzyka taneczna z danc. „Oaza” w Warszawie. 22.45 Recytacja poezyj. Janina Żelazkowska. 23.00 Wiadomości meteorologiczne dla komunikacji lotniczej. 23.05 D. koncert taneczny z danc. „Oaza” w Warszawie.

Pożegnanie znanej działaczki p. Srokowskiej w Dąbrowie.

W ub. niedzielę stała rezerusy w Dąbrowie była widownią zebrania, którego charakter był zupełnie odmienny od zwykłych posiedzeń i zgromadzeń.

Oko zebrała się liczna grupa znających się przyjaciół, bądź też współpracowników, celem pożegnania niestrudzonej działaczki społecznej p. Marii Srokowskiej, która po wieloletnim pobyciu w Zagłębiu opuszcza Dąbrowę, przenosząc się do Rabki. Zebranie zagała p. Winnicka, wyrażając czcisk skromnej, bezinteresownej, a tak owocnej pracy p. Srokowskiej. Następnie k. Brochosz Niedzwiedziak w pięknej przemówieniu zaszczylił niepospolitej oraz jej i wstępu p. Srokowskiej oraz jej pełną poświęcenia pracę na polu narodowym, społecznym i katolickim, stawiając ją jako wzrost młodzi-Polek, z celem oddaniem świątecznej jej dobrej sprawie.

Skołec przemawiał p. dyr. Bystrzycki, p. mł. Miłde, w imieniu N.O.K. p. Kaliska, w imieniu katolickiego Związku Polek, p. dyr. Karney w imieniu skółstwa, p. adw. Mogałet, w imieniu Tow. dobroczynności, p. inż. Kasowski w imieniu PMS, p. inż. Lachowski w imieniu Stronnicwa Narodowego, p. Uniejewski w imieniu LOPP i p. Małk w imieniu Stow. młodzieży katolickiej.

W przemówieniach, pełnych głębokiego uczucia, podnoszono niepospolite zasługi p. Srokowskiej, która spędziwszy długą samą życia w Dąbrowie, stała zawsze na posterunku, nie uchylając się nigdy od pracy i służąc zawsze radą i pomocą w każdej dobrej sprawie. Zasług tej pracy był bardzo duży, bowiem nie było

wprost placówki narodowej, społecznej lub katolickiej, w której p. Srokowska nie brała czynnego udziału, dając przykład bezinteresownego a pełnego oddania się pracy dla dobra narodu i państwa i Kościoła.
Nie dla sławy i zaszczytów, lecz z głębokiego poczucia obowiązku, p. Srokowska służyła zawsze każdej dobrej sprawie, jednakże sobie ogólnie uznanie i szacunek, to że z serdecznością i z wielką zapałem zastępowała ludzi, składając hold jej zasługom i życząc jej długiego życia, oraz dalszej owocnej pracy na nowym terenie.

Po przemówieniach odczytano szereg listów i depesz, nadesłanych z racji pożegnania zasłużonej działaczki, poczem zabrała głos p. Srokowska, nadmienając, iż choć zadowolenia i radoznego uczucia, jest zadowolona z powodu pożegnania jej zasług, uważa bowiem, że pracę swą dożyłaby tylko do ogólnego woszenia i w jej przedłożeniu kobieta Polka obowiązana jest pracować dla ogólnego dobra. Na zakończenie p. Srokowska podziękowała wszystkim za złożone jej wyrazy uznania.
Po zakończeniu zebrania pożegnającego, zaproszono obecnych na herbatkę, gdzie w miłym nastroju i w sympatycznej pogawędce spędzono kilka godzin.

Przyłączając się do ogólnych życzeń, złożonych p. Srokowskiej z racji jej wyjazdu z Dąbrowy, Redakcja „Kurjera Zachodniego” również składa Nistrudzonej Działaczce wyrazy głębokiej czci i uznania, wraz z życzeniami, aby p. Srokowska dłużej jeszcze lata pracowała dla dobra narodu i państwa.

WYCIERACZKI szeszołowe, szeszołki do froterowania, szeszołki ryżowe, trzepaczki, miotłki i t. p.
poleca najtaniej
SKŁAD APTECZNY
Z. JACKOWSKI
Dąbrowa, 3-go Maja 6.
7609 Tel. 2-62.

Przed tombolą w SOSNOWCU.

Jak już pisaliśmy, w tym tygodniu odbywa się zbiórka fanitów na tombolę. Istotną organizowaną jest w Sosnowcu w związku z tygodniem miłośników „Tombola wraz z fanitami odbywać się w sali restauracji „Oaza” w niedzielę dnia 18. 10. 34.

Apelujemy do społeczeństwa sosnowieckiego, aby składało fanity na rzecz pań, organizatorek tomboli, cel bowiem tej imprezy jest szlachetny i godzien najwyższego poparcia.

× ZMIANY W SPRZEDAŻY MIESIĘCZNYCH BILETÓW KOLEJOWYCH. Prasy sprzedaży wyciecznych biletów miesięcznych są koleżeń wprowadzono obniżkę w wycenach i zmianom, w których musi być wskazana podstawa, na wzmianką do uzyskania młej, jak na legitymacji i stanowisko właściciela biletu. Dla uniknięcia przykrych konfliktów przy kontroli biletów pierwszego dnia każdego miesiąca, spralonogomo ważność biletów miesięcznych o jedno dzień.

× LEKTORJUM POWSZECHNE W SOSNOWCU. Jutro w środę 7. 10. 34. odbędzie się w lokalu przy ul. Warszawskiej 22 odczyt pt. „Ortopedia i inżynieria”. Odczyt wygłosi dr. T. Preisler-Bieda. Początek o godzinie 7. Wstęp dla starszych i młodzieży wolny.

× OBCHÓD 11 LISTOPADA W PIASKACH. Z inicjatywą p. dra Grajkowskiego oraz p. Kubickiego w Piaskach, zwołano zostało zebranie przedstawicieli Komitetu odczytów i koncertów, powołano Komitet odczytów i koncertów 11 listopada.

Zebrał się p. dr. Grajkowski. Na przewodniczącego zebrania wybrano p. inż. Kosała, na sekretarza p. Górnika-wieza.

Do przedzium Komitetu zostali wybrani: przewodniczącym p. Z. Kubicki, członkami pp.: inż. J. Kosał, P. Drymowski, St. Wolff, A. Górnikowicz, B. Szmajda.

Do komisji podchodowej i imprezowej powołano pp.: dra Z. Grajkowskiego, dra L. Rogoza, H. Gronęya, J. Wolfowa, kierowniczką szkoły B. Zajdka, T. Tereźnia, Z. Kawalickiego, Si. Omirskiego, J. Szymanskięgo, A. Kubickiego, E. Tereźnia, W. Zielińskiego i Szczepińskiego.

Wielki wstęp do obchodu w przeddzień uroczystości oddają się uczestnicy. Zakończony wycieczki organizacje na plan szkolny o godzinie 12. Następuje pochod wyszczuplony ułami kolonii Piaski. Po kampanijach zostanie urządzona akademie w miejscowej „Sokolni” z następującym programem: Uroczyste przemówienie wygłosi p. Kantor Mięski, poczem orkiestra pod batutą p. Stefana odgra kilka utworów muzycznych, następnie zwołana wędrowna orkiestra dędlamacja przez młodzież szkolną. Na zakończenie odegrana będą dwie jednokrotne humorystyczne. Dzień 11 listopada o godzinie 8.30 zostanie odprawione w miejscowym kościele oratorium nabożeństwo. Po nabożeństwie pochod wszystkich organizacji wyszczuplony w tymże wyznaczonym przez komitetów pochodem. Na zakończenie odczytów i koncertów, o godzinie 17. w sali „Węgił” O godzinie 17 zabawa ludowa w miejscowej „Sokolni”.

× ZABAWA W SEMINARIUM. W celu urozmaicenia 16 rocznicy odzyskania niepodległości odbędzie się dnia 10. 11. 34. w sobotę w seminarjum męskim w Sosnowcu, w sali „Węgił”, a o godzinie 17. zabawa ludowa. Wstęp na zabawę dla panów i 20 zł. dla pań. 12. Zaproszenia na zabawę wydadz sekretarjatu, ul. Wawel 1, od godziny 18.30 Orkiestra dębrowa. Dużet tańca.

KRONIKA WIERA

CALENDARZYK.
6 Dzień Leonarda
Jutro Herkulesa
Wschód słońca 6 m. 42.
Wtorek Zachód 16 m. 12.

Kinoteatr w Zagłębiu
dzis wyciędają:
SONOWIEC
ZAGŁEBIE: Munka Yaryska (Bilwa).
PALACE: Vesla Zozanna.
EMPA: Don Juan.

× KURS DLA KOMENDANTÓW P. Główna komenda P. P. owtwiera z dniem 9. 11. 34. nowy kurs dla komendantów powiatowych poizji. Na kursie tym przekończonych będzie 100 oficerów policyjnych.

× KIEDY NALEŻY PŁACIĆ CZESNE? Dowiadujemy się od władz kuratorjum szkolnego krakowskiego, iż ostatczemu zmianie wstąpiły czesnego za I półrocze roku szkolnego 1934-35 zostai ustalony do emulicji ministerstwu sm. — 6.7 — 10 dniem 20 listopada br. — Niezależnie od tego termnu, dyrekcje gimnazjów we własnym zarządzie mogą ten termin znacznie wcześniejszym, by w dniu 20 listopada przekazać całkowicie kwoty. Jest to podrywkowa także nekazem ministerstwu, wymagającym od gimnazjów uiszczania wpłat nastami w rozmaitej wysokości jeszcze przed 20 listopada, tak, by w tym terminie została zapłacona już tylko część.

Teatr miejski w Sosnowcu
Dzisiaj dnia 6. 11. 34. teatr miejski z Sosnowca w Kielcach — popołudniowo „Ślepek”. J. Dewala, wieczorem w Kielcach „Ślepek”. Środa 7. 11. 34. Kielce — „Mozartem”. G. B. Sława.

WYSTĘP HALESKI MATYCZANKI W TEATRZE MIEJSKIM W SOSNOWCU.
W środę dnia 7. 11. 34. o godz. 20.15 senacja Sosnowca będzie występ w teatrze miejskim w Sosnowcu namalowanej z Polce artystki żanki choreograficznej Haleski Matyczanki, występującej zaganicną pod pseudonimem „Sława”.

Wybitna la taneczna mimo młodego wieku zdobyła sobie zagranicą wielkie uznanie dla swego talentu i przez zagranicę, a w szczególności parętyk stała matką artystki do przyszłych gwiazd sm europejskiej Haleski Matyczanki odczuła 13 latów promiennych, wśród nich: Szwajcya, Anglja, Kujawskie, rosyjski, niemiec, wale Stausa i wiele innych teatrowi humorystycznych, kostjumy parskie. Pożawek Matyczanki wystąpi jeden raz w Sosnowcu, sądząc należy, że sala teatru miejskiego będzie zapelniona po brzozi. Wcześniejsza zapowiedź w sprawie p. Czechowskiej, w dniu występu przy lasie.

× REDUKCJE ROBOTNIKÓW W CZELADZI. Garbarnia „Dornak” w Czeldzi, sędziwo brałen zmianów wydmował pracę 24 robotnikom, którzy z dniam 15. 11. 34. etłczą pracę.

× O PLANOWA ZABUDOWA CZELADZI. W ostatnich dniach Związek robotników w Czeldzi rozważa się do Magazynu w sprawie zabudowy inżen. Związek w liście swym wskazywał, że przy za umierdzenia piewów budowlanych, Magistrat nie w każdym wypadku zwraca uwagę na utrzymanie linii regulacyjnej. Związek w piśmie swym przysłał kilka przykładów.

